

۱۴۰۱/۱۲/۲۷

شماره ۲۴۱۶۷۰/ت ۵۹۷۹۳هـ

وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی - وزارت صنعت، معدن و تجارت

وزارت کشور - وزارت امور اقتصادی و دارایی - وزارت نفت

سازمان حفاظت محیط زیست - سازمان ملی استاندارد ایران

هیئت وزیران در جلسه ۱۴۰۱/۱۲/۲۱ به پیشنهاد کارگروه متشکل از نمایندگان

سازمان حفاظت محیط زیست و وزارتخانه‌های بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، صنعت، معدن و تجارت، کشور و امور اقتصادی و دارایی (سازمان امور مالیاتی کشور) و به استناد اصل یکصد و سی و هشتم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و ماده (۲۷) قانون مالیات بر ارزش افزوده - مصوب ۱۴۰۰ -، معیارهای تعیین سطح آلاینده‌های تولیدی صنعتی، معدنی و خدماتی آلاینده را به شرح زیر تصویب کرد:

معیارهای تعیین سطح آلاینده‌های تولیدی، صنعتی، معدنی و خدماتی آلاینده

ماده ۱- در این آیین نامه، اصطلاحات زیر در معانی مشروح مربوط به کار می روند:

۱- قانون: قانون مالیات بر ارزش افزوده - مصوب ۱۴۰۰ - .

۲- سازمان: سازمان حفاظت محیط زیست.

۳- واحد آلاینده: واحدهای تولیدی، صنعتی، معدنی و خدماتی آلاینده که به تشخیص سازمان، حدود مجاز و استانداردهای محیط زیستی را رعایت نمی کنند.

۴- شاخص آلاینده: معیارهایی براساس شدت، مدت و نوع آلاینده‌گی جهت تعیین نرخ عوارض واحد آلاینده.

۵ - پایش: بررسی وضعیت آلاینده‌گی محیط زیستی واحد آلاینده که از طریق انجام پایش ادواری ادارات کل حفاظت محیط زیست استانها، خوداظهاری از طریق آزمایشگاه معتمد و یا داده های سامانه پایش برخط انجام می شود. در موارد تناقض نتایج خوداظهاری با اندازه گیری های انجام شده توسط اداره کل حفاظت محیط زیست استان، اندازه گیری انجام شده توسط اداره کل حفاظت محیط زیست استان ملاک عمل است.

۶ - واحدهای مشمول خوداظهاری: واحدهایی که طبق تبصره (۴) ماده (۱۱) قانون هوای پاک - مصوب ۱۳۹۶ - و تبصره (۲) ماده (۱۸) قانون حفاظت از خاک - مصوب ۱۳۹۸ - و مطابق با ضوابط خوداظهاری در پایش آلاینده‌گی، موظف به انجام خوداظهاری در پایش می باشند.

۷- واحدهای مشمول نصب پایش برخط: واحدهایی که طبق تبصره (۳) ماده (۱۱) قانون هوای پاک - مصوب ۱۳۹۶ - موظف به نصب سامانه پایش برخط می باشند.

ماده ۲- واحدهای تولیدی، صنعتی، معدنی و خدماتی که به تشخیص سازمان حدود مجاز را مطابق استانداردهای محیط زیستی مندرج در مصوبات زیر رعایت می کنند، مشمول این آیین نامه نمی شوند:

۱- حد مجاز انتشار آلاینده های هوا در صنایع موضوع تصویب نامه شماره ۸۴۴۱۱/ت/۵۵۱۸۱هـ مورخ ۱۳۹۷/۶/۲۷ .

۲- حدود مجاز آلودگی صوتی موضوع آیین نامه اجرایی ماده (۲۹) قانون هوای پاک موضوع تصویب نامه شماره ۸۴۴۰۱/ت/۵۵۰۶۹هـ مورخ ۱۳۹۷/۶/۲۷ و اصلاحات بعدی آن.

۳- استانداردهای خروجی فاضلاب (موضوع ابلاغیه شماره ۱۵۲۷ - ۳۲ مورخ ۱۳۷۳/۵/۳۰ سازمان حفاظت محیط زیست، موضوع ماده (۵) آیین نامه جلوگیری از آلودگی آب موضوع تصویب نامه شماره ۱۸۲۴۱/ت/۷۱هـ مورخ ۱۳۷۳/۳/۱۶).

۴- حدود مجاز آلودگی خاک (موضوع ابلاغیه شماره ۱۸۵۹۶/۱۰۰/۹۹ مورخ ۱۳۹۹/۵/۲۷ سازمان حفاظت محیط زیست، موضوع ماده (۱۱) قانون حفاظت از خاک - مصوب ۱۳۹۸ -).

ماده ۳- شاخص و نرخ عوارض آلاینده‌های واحدهای آلاینده، به شرح جدول زیر محاسبه می شود:

ماده ۴- عدد شاخص آلاینده‌های مشمول نصب سامانه پایش برخط یا انجام خوداظهاری مستند به ارایه نتایج حاصل از پایش، به شرح جدول زیر محاسبه میشود:

تبصره ۱- در مواردی که امکان نمونه گیری و آزمایش وجود ندارد، واحد موظف است در مهلت مقرر شده توسط اداره کل محیط زیست استان، نسبت به فراهم شدن امکان نمونه گیری و آزمایش اقدام نماید.

تبصره ۲- واحدهایی که از انجام خوداظهاری، ارایه اطلاعات الزامی یا ایجاد امکان نمونه گیری و آزمایش در مهلت مقرر استنکاف می کنند، در اولین دوره بعد از تصویب این آیین نامه، مشمول پرداخت عوارض با نرخ نیم درصد (۰/۵٪)، دوره دوم مالیاتی مشمول پرداخت عوارض با نرخ یک درصد (۱٪) و از دوره سوم به بعد مشمول پرداخت عوارض با نرخ یک و نیم درصد (۱/۵٪) خواهند شد.

تبصره ۳- واحدهای آلاینده فاقد مجوز فعالیت که بعد از ابلاغ ضوابط و معیارهای استقرار صنایع موضوع تصویب نامه شماره ۶۴۶۷۷/ت/۱۸۵۹۱ هـ مورخ ۱۳۷۸/۱۲/۲۶ تأسیس شده اند، ملزم به پرداخت عوارض با نرخ یک و نیم درصد (۱/۵٪) می باشند.

تبصره ۴- کلیه واحدهای پالایشگاهی نفت و پتروشیمی دارای کارکنان به تعداد (۵۰) نفر و بیشتر، در صورت انتشار گازهای آلاینده با مشعل غیرعادی، نرخ نیم درصد (۰/۵٪) به عوارض پرداختی آن واحد تا سقف مندرج در قانون، در فصل مربوط اضافه می گردد. شیوه نامه اجرای این تبصره در چهارچوب قوانین، توسط سازمان و با همکاری وزارتخانه های بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، نفت و کشور ظرف یک ماه از تاریخ ابلاغ این آیین-نامه تهیه و توسط رئیس سازمان ابلاغ می شود.

تبصره ۵- به منظور بهبود عملکرد محیط زیستی و تشویق واحدها به کاهش یا رفع آلاینده‌ها، معیارهای عملکرد محیط زیستی واحد (تصویب برنامه های اجرایی مرتبط با کاهش آلودگی و درصد پیشرفت فیزیکی اجرای آنها) که با علامت منفی در جدول موضوع این ماده درج شده است، بنا بر درخواست و با مسئولیت مدیرعامل واحد صنعتی در بازه زمانی مشخص شده (غیرقابل تمدید) و تنها برای یکبار در آلاینده‌های مربوط، وزن معیارهای یادشده از شاخص آلاینده‌های واحد مذکور کسر می گردد.

تبصره ۶- برنامه های اجرایی مرتبط با کاهش آلودگی، صرفاً در محاسبات همان نوع آلاینده‌های مورد محاسبه قرار می گیرد.

تبصره ۷- شدت آلودگی هوا و آب مطابق الگوی (فرمول) زیر محاسبه میشود. در هر منبع آلودگی که شامل چند مؤلفه (پارامتر) باشد، مؤلفه‌های (پارامتری) که بیشترین فاصله از حدود مجاز را دارد، ملاک محاسبه است. در صورت عدم ارایه نرخ جریان توسط واحد، غلظت اندازه گیری شده مستقیماً لحاظ می گردد:

تبصره ۸- شدت آلودگی خاک در هر واحد بر اساس مؤلفه‌های (پارامتری) که بیشترین فاصله از حدود مجاز را دارد، محاسبه می گردد.

تبصره ۹- ملاک احراز آلودگی در واحدهای غیرمشمول نصب سامانه پایش برخط یا انجام خوداظهاری، گزارش کارشناسی با تأیید اداره کل حفاظت محیط زیست استان است. عوارض آلاینده‌های این واحدها با نرخ نیم درصد (۰/۵٪) محاسبه می گردد. دستورالعمل نحوه تهیه گزارش کارشناسی و مستندات مربوط ظرف یک ماه از تاریخ ابلاغ این آییننامه، توسط سازمان تهیه و ابلاغ می شود.

ماده ۵- مرجع اعلام نام واحد آلاینده و دستورالعمل محاسبه نرخ آلاینده‌های آن، پایگاه اطلاعاتی واحدهای آلاینده سازمان موضوع تبصره (۳) ماده (۲۷) قانون می باشد. در این پایگاه نحوه محاسبه معیارها و تعیین سطح و نرخ آلاینده‌های واحد، برای همان واحد، مشخص و قابل دسترس است.

تبصره ۱- تمامی دستگاه ها، وزارتخانه ها و سازمان های متولی واحدهای تولیدی، صنعتی، معدنی و خدماتی موظفند ضمن اطلاع رسانی این دستورالعمل به کلیه واحدهای حقیقی و حقوقی مرتبط، فهرست واحدهای تحت پوشش خود را (در صورت امکان به صورت تارنما) به سازمان ارائه نمایند. عدم معرفی نام واحد توسط دستگاه های متولی، رافع مسئولیت سازمان حفاظت محیط زیست می باشد.

تبصره ۲- منظور از پایگاه اطلاعاتی موضوع تبصره (۳) ماده (۲۷) قانون، سامانه جامع محیط زیست کشور به نشانی (iranemp.ir) است.

تبصره ۳- واحدهای تولیدی، خدماتی، صنعتی و معدنی موظفند جهت ثبت نام در پایگاه اطلاعاتی موضوع تبصره (۳) ماده (۲۷) قانون از طریق راهنمای اعلامی بر روی درگاه سازمان اقدام نمایند.

ماده ۶- واحدهایی که در یک دوره موفق به کاهش نرخ آلاینده‌های به حداقل یک سطح پایین تر (معادل نیم درصد (۰/۵٪)) شوند، در دوره بعدی مشمول پرداخت یک نرخ پایین تر عوارض آلاینده‌های خواهند بود (حداکثر دوبار).

تبصره - طرح (پروژه) ها و اقدامات لازم جهت کاهش شاخص آلاینده‌های تولیدی، صنعتی، معدنی و خدماتی در داخل هر واحد که جزئی از فرآیند بهره برداری میباشند، علی رغم افزایش ظرفیت از شمول ضوابط و معیارهای استقرار واحدها و فعالیتهای صنعتی و تولیدی و ارزیابی اثرات محیط زیستی مستثنی هستند.

ماده ۷- وزارت کشور موظف است به صورت سالانه گزارش مربوط به نحوه هزینه کرد عوارض موضوع این آییننامه و میزان کاهش و رفع آلاینده‌های ناشی از آن را به صورت عمومی منتشر و به هیئت وزیران ارائه نماید.

ماده ۸ - دستگاه های موضوع ماده (۴۰) قانون، که عوارض آلاینده را دریافت و مصرف می نمایند، مکلفند حداقل پنجاه درصد (۵۰٪) از عوارض آلاینده را برای بهسازی، توسعه و نگهداری فضای سبز، توسعه ناوگان حمل و نقل عمومی با اولویت های فناوری های نوین، مدیریت پسماند، کاهش و رفع آلودگی، پایش آلودگی و تصفیه و بازچرخانی فاضلاب، بهینه سازی مصرف آب و انرژی در ساختمان ها و اماکن عمومی با نظارت و تأیید سازمان و با همکاری وزارتخانه های بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و کشور هزینه و گزارش آن را سالیانه به شورای برنامه ریزی و توسعه استان مربوط اعلام نمایند.

معاون اول رئیس جمهور - محمد مخبر

چاپ قانون 